

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/146/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814203656
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7814203656.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti žalovanému Q. U., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom M. N., Z. XXX, toho času na neznámom mieste, zastúpenému JUDr. Dušanou Husárovou, zamestnankyňou Okresného súdu Košice II, v konaní pred súdom prvej inštancie za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS," Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 343 828, o zaplatenie 1 628,88 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 10C/133/2014-63 z 2.11.2015 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa "POS", Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828 tak, že združeniu nárok na náhradu trov prvostupňového konania nepriznáva.

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva a združenie nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu žalobcu zamietol, nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania a tiež zaviazal žalobcu uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 159,17 € ako trovy právneho zastúpenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1.628,88 € titulom nesplateného revolvingového úveru. Prihliadol na námietku premĺčania vznesenú vedľajším účastníkom - združením na ochranu práv spotrebiteľov. Skúmajúc včasnosť uplatnenia nároku aj podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa považoval pohľadávku za premĺčanú a žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konaniach vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže vedľajší účastník vystupoval na strane úspešného žalovaného, priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia spolu vo výške 159,17 €.

3. Rozsudok vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia nepriznať. S poukazom na rozhodovaciu prax všeobecných súdov Slovenskej republiky bol toho názoru, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nemožno považovať za účelne vynaložené. Vedľajší účastník sa totiž sám deklaroval ako subjekt na ochranu spotrebiteľa a práve vďaka tomu mu právna úprava priznáva osobitné postavenie spomedzi subjektov rovnakej právnej formy. Navyše vedľajší účastník do sporov vstupoval hromadne, a to bez súhlasu hlavných účastníkov.

4. Žalobca podal odvolanie v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (účinného do 30.6.2016) a odvolací súd vec prejednával v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (účinného od 1.7.2016)

5. Podľa ust. § 470 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, a preto rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ zmenil a združeniu nárok na náhradu trov prvostupňového konania nepriznal.

8. Žalobca odvolaním napadol len výrok rozsudku, ktorým mu súd prvej inštancie uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania.

9. Keďže súd prvej inštancie o žalobcom spochybnených trovách rozhodol podľa predošlej právnej úpravy, je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

10. Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. sa ako vedľajší účastník môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

11. Vstup vedľajšieho účastníka má za cieľ zabezpečiť ochranu záujmov odporcu, ktorý je alebo môže byť ako spotrebiteľ v znevýhodnenom postavení. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 veta prvá O. s. p.), to znamená, že sa tiež môže dať v súdnom konaní zastúpiť advokátom.

12. Z rozsiahlej rozhodovacej praxe súdov je známe tak ako na to poukázal aj žalobca v odvolaní, že právnické osoby založené alebo zriadené na ochranu práv spotrebiteľa podľa Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, vstupovali do začatých súdnych konaní ako vedľajší účastníci na strane žalovaných ako spotrebiteľov. V mnohých týchto konaniach vedľajší účastníci na strane žalovaného dôvodne vznášali námietku premlčania uplatnenej pohľadávky žalobcov ako veriteľov zo spotrebiteľských zmlúv. Toto bolo významným prínosom vedľajších účastníkov pre spotrebiteľov v súdnych konaniach, pretože súd nemohol z úradnej povinnosti prihliadať na námietku premlčania. Na ostatnú obranu vedľajších účastníkov na strane žalovaného ako spotrebiteľov o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, bol povinný z úradnej povinnosti prihliadať aj súd podľa § 53 ods. 1, § 53d, § 54 a nasl. Občianskeho zákonníka a bol povinný prihliadať na práva spotrebiteľa podľa § 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľov a prihliadať na náležitosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch a následkoch týchto chýbajúcich náležitostí zmlúv o spotrebiteľských úveroch podľa § 9 a nasl. zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch.

13. Zákomom č. 102/2014 Z.z. bolo do zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa zavedené nové ustanovenie § 5b v tomto znení: „Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (teda aj súd) prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.“

14. Toto zákonné ustanovenie nadobudlo účinnosť 1.5.2014. Znamená to, že súdy od 1.5.2014 musia z úradnej povinnosti a to aj v súdnych konaniach začatých pred 1.5.2014, pretože citované ustanovenie § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. ukladá súdu, ktorý rozhoduje o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy vo veci, o ktorej ešte súd meritórne nerozhodol, aby aplikoval ustanovenie § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. a to aj v

tomto konaní, ktoré začalo 16.4.2014, kedy žalobca podal predmetnú žalobu. Toto ustanovenie zákona má procesný charakter, teda súd ho aplikuje v čase svojho rozhodovania. Takýto výklad a aplikácia ustanovenia § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vychádza z ústavných princípov legitímnych očakávaní účastníkov konania v súdnom konaní. Žalobca ako veriteľ zo spotrebiteľskej zmluvy tým, že nechal márne uplynúť premlčaciu lehotu a neuplatnil včas svoju pohľadávku na súde, svoje právo na vymoženie pohľadávky v súdnom konaní, podmienene oslabil.

15. Preto súd v prejednávanej veci začatej 16.4.2014 mal podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa sám aj z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie práva, aj na nekalé podmienky v spotrebiteľskej zmluve a na dôvodnosť uplatnenej pohľadávky.

16. Úloha vedľajšieho účastníka v konaní o uplatnení práv zo spotrebiteľských zmlúv nebola nevyhnutná pre ochranu práv žalovaného ako spotrebiteľa ako to bolo do 1.5.2014.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažuje vstup a intervenciu združenia za účelné pre ochranu práv žalovaného, keď súd prvej inštancie aj z úradnej povinnosti musel prihliadať na premlčanie uplatneného nároku proti žalovanému (ako spotrebiteľovi).

18. Vzhľadom na uvedené odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a združeniu nárok na náhradu trov prvostupňového konania nepriznal.

19. Žiada sa dodať, že Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ ešte podaním z 12.11.2015 ako vedľajší účastník z konania vystúpilo. Ak by tak neurobilo, v dôsledku legislatívnych úprav by aj tak od 1.7.2016 postavenie vedľajšieho účastníka v konaní stratilo.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. §396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobca nárok na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a združenie v ňom úspech nemalo.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).